

TÌNH BÁC ÁI MÙA GIÁNG SINH

Chúng tôi là nhóm Công Giáo Ấn thiếu số sống giữa dân làng đa số theo Ấn giáo. Con đường bằng đất trong làng, có nhiều tàng cây soi bóng, không có gì thay đổi khác lạ vào ngày Lễ Giáng Sinh. Nó vẫn mang bộ mặt bụi bặm nghèo nàn thường ngày. Tuy nhiên, để đánh dấu ngày vui trọng đại, và để chia sẻ niềm vui Giáng Sinh với dân làng theo Ấn giáo, chúng tôi dọn một hang đá Giáng Sinh và đặt hang đá nơi gian chính, có cánh cửa lớn mở rộng, nhìn ra đường làng. Như vậy, nếu có ai muốn đến viếng hang đá hoặc xem hang đá thì có thể tự do vào nhà và thăm hỏi chúng tôi luôn.

Suốt ngày lễ Giáng Sinh năm đó có rất nhiều người ghé đến viếng hang đá. Trẻ có, Già có, nhưng đa số là người nghèo và một số đông trẻ em. Các nhóm thiếu niên nam nữ ngồi lại rất lâu, chuyện trò vui vẻ. Người lớn thì chỉ ghé vào, nhìn một cái rồi đi ngay, vì họ phải bận bịu với công ăn việc làm .. Nhưng tất cả đều trầm trồ khen ngợi vì hang đá dọn rất đẹp. Đẹp không phải vì nó làm bằng chất liệu quý giá sang trọng, nhưng đẹp vì nó có dáng vẻ thô sơ nghèo nàn, giống như những máng cỏ nghèo mà người dân Ấn Độ thường thấy trong làng. Mái và tường Hang Đá Giáng Sinh kết toàn bằng rạ, có màu vàng óng ánh. Các tượng của Máng Cỏ cao từ 10 đến 15 phân và bằng màu, trông giống y như người dân trong làng.

Đức Chúa GIÊSU Hài Đồng quấn khăn vải trắng ngang bụng, có đôi mắt đắm đắm nhìn chúng tôi và đôi tay mở rộng như mời gọi mọi người đến với Chúa. Đức Mẹ MARIA, mình quấn chiếc áo sari, quỳ bên trái Chúa Hài Đồng. Thánh Cả GIUSE đứng bên phải Chúa. Chung quanh Đức Chúa GIÊSU Hài Đồng rải rác nhiều bức tượng khác.

Đứng không xa Máng Cỏ là người đàn bà đang giã gạo. Một vài phụ nữ khác thì bán chuối, bán gạo và bán dừa khô. Một người đàn ông có nước da sạm nắng đang gồng lưng vác bao gạo. Ngoài ra có các mục đồng và một số trẻ em chen lẫn giữa đàn cừu để nhìn xem Chúa Hài Đồng .. Một chiếc đèn đốt sáng và đặt cạnh Máng Cỏ. Bên Cạnh Hang Đá, chúng tôi đặt một cuốn sách bằng tranh ảnh, kể lại cuộc đời Đức Chúa GIÊSU KITÔ từ lúc Ngài sinh ra cho đến lúc chết và sống lại.

Trên đây là mô tả đầy đủ chi tiết Máng Cỏ mà chúng tôi dọn và chưng trong nhà. Nhiều thiếu niên Ấn giáo tò mò muốn biết thêm chi tiết về cuộc đời Đức Chúa GIÊSU, nên một thiếu niên lấy cuốn sách rồi đọc to cho mọi trẻ khác cùng nghe. Các em thắc mắc hỏi chúng tôi những gì các em không biết không hiểu. Người lớn thì im lặng nhìn và nghe. Và để đánh dấu một niềm vui trọng đại của ngày lễ lớn, chúng tôi phân phát ít bánh kẹo cho các trẻ em.

Buổi chiều ngày lễ Giáng Sinh năm đó, xuất hiện người bạn già nghèo của chúng tôi. Ông đến từ làng bên cạnh. Đó là người thợ giày với mái tóc bạc phơ và chiếc lưng còng, trĩu nặng năm tháng thời gian. Có thể nói ông nghèo nhất trong làng. Nhưng mọi người trong làng đều tìm cách tránh xa ông, vì trước kia ông làm thợ đóng giày. Theo phong tục Ấn Giáo thì ông là người mắc tội, bị mọi người tránh xa, vì ông từng chạm tới da trâu, da bò, là những con vật thần linh của Ấn Giáo.

Lần đầu tiên tôi gặp ông vào một ngày trước lễ Giáng Sinh không lâu. Ông lạnh run lẩy lẩy. Tôi gọi ông vào nhà và tặng ông chiếc mền của chúng tôi. Đó cũng là lần đầu tiên ông bước chân vào nhà một người dân trong làng. Nhưng dân làng tỏ dấu cho ông hiểu là không bao giờ nên bắt đầu lại! Vậy mà chiều hôm nay, vào một ngày lễ Giáng Sinh, ông lão lại đột ngột xuất hiện trước cửa nhà, gần hang đá của chúng tôi. Tôi ra hiệu cho ông lão bước vào nhà.

Ông lão thợ giày bước vào. Ông khiêm tốn tiến lại gần Hang Đá và quỳ sụp xuống, đôi tay chấp lại, miệng lầm râm như đang đọc kinh cầu nguyện. Mọi người có mặt đều tỏ dấu ngỡ ngàng. Và rồi càng ngạc nhiên hơn khi thấy ông giơ tay làm dấu Thánh Giá. Thì ra ông lão là một tín hữu Kitô. Có lẽ ông không biết hôm nay là lễ Giáng Sinh, nếu ông không vô tình trông thấy Máng Cỏ Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng.

Ông là Vị Mục Đồng quý hóa, bất ngờ đến thờ lạy Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng và viếng thăm Hang Đá của chúng tôi vào ngày lễ Giáng Sinh năm đó.

... "Dân đang lần bước giữa tối tăm đã thấy một ánh sáng huy hoàng; đám người sống trong vùng bóng tối, nay được ánh sáng bừng lên chiếu rọi. Chúa đã ban chan chứa niềm hoan hỷ, đã tăng thêm nỗi vui mừng. Họ mừng vui trước nhan Ngài như thiên hạ mừng vui trong mùa gặt, như người ta hỷ hoan khi chia nhau chiến lợi phẩm .. Vì một trẻ thơ đã chào đời để cứu chúng ta, một người con đã được ban tặng cho chúng ta. Người gánh vác quyền bính trên vai, danh hiệu của Người là Cố-Vấn Kỳ-Diệu, Thần-Linh Dũng-Mãnh, Người-Cha Muôn-Thuở, Thủ-Lãnh Hòa-Bình. Người sẽ mở rộng quyền bính và lập nền hòa bình vô tận cho ngai vàng và vương quốc của Đa-vít. Người sẽ làm cho vương quốc được kiên cố vững bền trên nền tảng chính trực công minh, từ nay cho đến mãi muôn đời" (Isaia 9,1-6)..

(Charles Lepetit, "MES AMIS LES PAUVRES", Nouvelle Cité, Paris, 1984, trang 158-161)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt